

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca végén a (Máriaffy-ház) hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 5 korona

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centimetryni tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilvántartási czikk:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Leczke.

Ezzel a kormány nyal, mely nem nemzeti és nem a nemzeti akarat kifolyása, meddőnek tart minden tárgyalást, s az egész vita alatt a pártból nem fog senki felszólalni.

Ezt a sok tekintetben jelentős nyilatkozatot a képviselőház tegnapi ülésén a most megkezdett költségvetési vita rendén a nemzeti párt nevében Horánszky Nándor, pártelnök tette.

A nemzeti párt tehát, mint ilyen, egyszerűen csak tiltakozik a költségvetési javaslat törvényre emelése ellen, a javaslat felett folyó vitában azonban nem vesz részt.

Nem vesz részt pedig azért, mert ez a most uralkodó kormány nem nemzeti és nem a nemzeti akarat kifejezése.

Ebben a kijelentésben a mai politikai helyzet és a politikai közviszonyok egész végzetessége meg van rajzolva.

Magyarországon uralkodik egy kormány, melynek élén Bárd Bányi Dezső áll.

Ez a kormány nem követ és nem érvényesít nemzeti politikát!

Ez a kormány nem kifejezése a nemzeti akaratnak és mint ilyen, érzékel sem bir a nemzeti politika természetével, jellegével és követelményeivel.

Ez a kormány csak a hatalom megtartásának és az osztrákok érdekeinek képviseletében és az ezekkel kapcsolatos érdekekben tevékenykedik. Ezeket az érdekeket látja maga előtt, melyek mellett a kifejezetten magyar nemzeti érdekek merőben képviselet nélkül maradnak.

A hatalomvágy mértéktelen kifejlődésének bizonyítéka a keresztülvitt országos választás.

Az osztrák érdekek istápolásának nyílt célzata világlik ki ezen kormány minden ténykedéséből és közkormányzati politikájának minden irányzatából.

A kvótakérdésben valóságos haazárulás bűnébe készül esni ez a dicstelen kormány csak azért, hogy az osztrák köröknek kedvezzen és magát azok segítségével a hatalom birtokában megtartsa.

Kétségtelen, hogy egy kormány, melynek ez a törekvése képezi politikai

ténykedésének végcélját minden egyéb lehet, csak nemzeti és a nemzeti akaratot képviselő kormánynak nem tekintheti senki.

A nemzeti párt mikor a maga egészében lemond arról a jogról, hogy ezzel a kormánnyal vitázzék és a költségvetés kérdésében tárgyaljon, akkor csak abban az érdekekben jár el, a melyet a nemzeti politika megbotránkoztat és egy olyan párt feladatává jelöl meg, a mely a nemzeti érdekek képviseletét fölébe helyezi bármilyen idegen érdekeknek.

A nemzeti pártnak eme érett megfontolás eredményében keletkezett abdikációja az őt megillető törvényhozási jogok és kötelezettségekről nagy lecke ennek a mai kormánynak és annak a pártnak, a mely ezt támogatja.

Ebből a kemény, de megérdemelt leckeéből megtanulhatják Bányi Dezső és érdektársai, hogy Magyarországon a nemzeti akaratnak csak olyan kormány lehet a kifejezése, a mely minden más érdek félretételével csak is a nemzeti politika követelményeit képes és kész szolgálni.

Az a kormány, mely kiszolgáltatja Magyarországot az osztrák telhetetlenségnek csak névben magyar, de szellemben, elhatározásaiban összes kormányzati ténykedéseiben osztráknak, az osztráknak, tehát ellensége mindannak, a mi magyar és a mi kifejezetten nemzeti érdek.

Ebből a leckeéből megtanulhatják Bányi Dezső és érdektársai, hogy az a politika, melyet folytatnak tetszetős lehet az osztrákoknak, de végzetessé válhatik a magyarra nézve, mert az országot anyagilag tönkre teszi és egyszerű provinciává süllyeszti le, holott önállóságában van hatalmi ereje és nemzetközi súlyában emelnie állana kötelességében.

Ilyen kormánnyal szemben igen természetesen a számbelileg megfoghatkozott ellenzéki párt tényleg nem tehet egyebet, mint képviselni a nemzeti tiltakozást és örületes és nemzetietlen politikával szemben, de nem venni részt a törvényalkotás ama munkájában, a mely az ország közjainak bűnös elfecsérlését tüzte ki célul.

Ebben a nagy és komoly leckeében adva van a jelen kormány egész bűnlajstroma és politikai programja a mely, hogy mit ér a nemzeti érdek

szempontjából — azt e nevezetes tiltakozásból mindenki megértheti.

A t. Ház!

Budapest, jan. 12.

(Saját tudósítónktól.)

A képviselőházban ma budgetvitának kellett volna lennie, de nem volt. Az ellenzék — Kossuthékon kívül — kijelentette, hogy törvényen kívüli állapotok között nincs szükség parlamentáris életre. Nem akar vitakozni, mivel annak amugy sincs haszna.

Horánszky Nándor és Polonyi Géza kijelentették, hogy nem fognak a vitában részt venni. Szavazza meg csak a kormánypárti többség vita nélkül a budgetet. Hisz amugy is összevásárolt többség van a házban, a kire argumentummal hatni nem lehet. Kár volna hát hosszas beszédekkel falra hányni a borsót.

Hegedűs Sándor, az örökös előadó és nagy pénzügyi kapacitás wa is megtette a szokásos hat vágást és a bankár képviselő, a kik szeretik magukat szakértőknek tüntetni fel, ugyancsak körül állották Hegedűs urat és bölcsen figyelték. Azonban a kormánypárt által várt és lesett ellenzéki beszédek ezuttal elmaradtak. Csupán a Kossuth hivatalos pártja opponált. Kossuth Ferenc vezércikkéhez hasonló sablonos beszédben fejtette ki, hogy igenis ők opponálnak és ellenőrzik a kormányt. Ők a 67-es alapon álló kormány ellen küzdenek. Hogyne! Hisz épen az ők opponálásuk adja meg a 67-es alapon álló kormánynak a létjogosultságot. Ime így akarja Kossuth Ferenc megbuktatni a Bányi kormányt.

Tulajdonképen tehát a budgetvitában az ellenzék nem is vett részt, de ez nem gátolta Arányi Miksa bankárt abban, hogy egy szakértésre aspiráló beszédet mondjon. Miután elkészült rá, tehát akár volt szükség, rá, akár nem volt, — azért Arányi ur az ő magas tenorján elzengte a budget nagyszerűségét

Vajjon kinek dicsérte. Az ellenzéknek? Hisz az ugy sem hitte! A kormánypártnak? Hisz az ugy is tudta. Illetőleg nem tudta, mert ezen a párton nem kell semmit tudni csupán szavazni!

Hanem azért Arányi ur nem tágitott, forintokban, pesetákban frankokban és dollárokból csoportosította a világ összes országainak bevételeit és kiadásait aztán átszámította az idegen pénzeket koronaértékre, úgy, hogy beszéde valósággal „bank és váltóüzlet” volt, melyben annyi mindenféle numerust halmozott össze, a mennyit az alkotmányos éra helyre állítása óta sem egyszerre, sem külön-

köln nem látott és nem hallott még az ország. E közben helyéről, a hol állott, nyilgesztusainak hatása alatt, amind közelebb és közelebb vonult a miniszteri székekhez, úgy, hogy utolsó mondatát, azt, hogy a költségvetést elfogadom, szinte a fölébe mondotta a pénzügyminiszternek.

Az utolsó szólok Buzáth volt, ki a néppárt részéről beszélt a budget ellen. Az elnök ezután bezárta az unalmas és lapos ülést.

A honvédség ellen.

A „M. H.” írja:

A magyar honvédség csaknem harmincz éves fennállása alatt már hozzászoktunk ahhoz, hogy a honvédelmi miniszter Bécsből kap mindenről utasításokat és hogy a honvédelmi miniszter rendeletei hü fordításai legyenek a Reichskriegsminiszter „Erláss”-jainak. Az ily eljárásnak ezután az a természetes következménye, hogy a hadügyminiszterek, a mikor csak alkalom nyílt, beavatkoztak a magyar honvédség belügyeibe.

Törvényeinknek — e felháborító semmibe vevését Krieghammer Ödön lovassági tábornok még elődeinél is nagyobb tökélyre vitte.

A vitéz tábornok ur, már nem elégszik meg azzal, hogy a honvédelmi miniszter le-másolja parancsait és azokat mint saját rendeleteit bocsátja ki, — hanem már annyira meg honvédségünk iránt táplált gondoskodó jóakarattal, hogy a honvédelmi miniszter mellőzésével közvetlenül rendelkezik a honvédelmi minisztériummal és a magyar honvédség csapataival.

A hadügyminiszter csak néhány nappal ezelőtt 4416/V. szám alatt adott ki egy rendeletet, mely félreérthetetlenül rendelkezik nemcsak a honvédelmi minisztérium egyes osztályainak és csoportjainak vezetőivel, hanem még utasít sokat tartalmaz a magyar honvédség kerületparancsnokságai és a csapat-testek számára is.

A rendelet, melyben a ténylegesen szolgáló és a nyugdíjas katona-egyenék személyi igazolványainak kiállítása tárgyában rendelkezik, egyik bekezdésében a következőket tartalmazza:

Az igazolványokat a tényleges katona-egyenék részére kiállítani tartoznak.

A nagy. kir. honvédségnél: a) a honvédelmi minisztériumban az osztály- és a csoportfőnökök a saját és az alárendelt személyzet részére; b) a honvéd-főparancsnokság a főparancsnoksági segédtestet által a besorozott személyzet részére; c) a honvédkerületi parancsnokságok a saját és az alárendeltjeik részére; d) a többi hadtestek és intézetek részére azok parancsnokai.

észe kell vennünk, hogy a mig ez így van, a folikapriss az egymás után épülő m u l a t ó k nemesak az erkölcsiég, de a nemzeti művészet rovására állandó tanyái az idegen faezér mnzésának.

Mindez inkább a színműirodalomról szólt. De ha magát a színpadot, a színpadi életet nézzük, szintén el kell ismernünk, hogy bizonyos tekintetben nem egészséges a színpadi irány. A nemzeti szellem fellendülésekor élt hatalmas művészgárda csak kevés élő művészen talál méltó utódokra s hogy a művészi harmónia hiányáról annyit panaszkodnak legelőkelőbb műintézeteink előadásainál, épen a középszertűségek tanulatlanságának kell tulajdonítani. Ha van pálya, a melyen maga a t e h e t s é g az érvényesülés legfőbb eszköze, hát a legelső között van ezek sorában a színművészet; és mégis azt halljuk, hogy első műintézeteinknél a tehetség mellett nem utolsó eszköz a haladásra — a protekció, hogy a klikk szellem utját vágja az itt nélkülözhetetlen szabad verseny érvényesülésének. A könnyebb műfajoknál pedig oly eszközökkel dolgoznak néha művészeink és művésznőink, a melyek bizony nem a művészet specziális eszközei.

Szomorú talzás volna színművészetünk nagy dekadenciáját állítani. Ez az állítás nem is volna való. De bajaink vannak e téren és ezeket észrevenni szintén nem hiba.

Annál kevésbé, mert nálunk a színpadnak sokkal inkább kulturális jelentőséggel kell birni, mint bárhol is. Mi ma is, más nemzeteknél szinte elképzelhetetlen viszonyok kö-

Ezután a rendelet ismét a közös hadsereg állományba tartozókkal foglalkozik.

Most az a kérdés, hogy mit szól majd ehhez koulós kereszteti Fejérváry Géza báró tábornagy, a Mária Terézia-rend lovagja. Zsebre vágja-e ezt az újabb illetéktelen beavatkozást, eltűri-e ezt is, úgy, mint a mult évben azt, hogy a hadügyminiszter egy segéd közegét — a vezérkar főnökét — egyszerűen, minden királyi kinevezés nélkül megítették az egész véderő vezérkar főnökévé és ez által a magyar honvédség fölé helyezték.

Igen kívánatos volna, ha Fejérváry ur a parlamentben gyakran használt energiájából a hadügyminiszter részére is félre tenne egy kicsit, hogy a honvédséget az illetéktelen beavatkozástól megóvja és törvényeink tiszteletben tartását katonai feljebbvalóival szemben is megvédelmezze.

Uj 48-as kör.

Sz.-Keresztur, jan. 12.

Szekely-Kereszturon a 48-as kör a czél szentségéhez mért nagy lelkesedéssel f. hó 10-én megalakult. E városban ez ügyben a mozgalom csak a napokban indult meg s a körnek már is 60 tagja van. Szentül hiszik és remélik, hogy e város mindazon önzetlen hazaszerető polgárai, kik a közelebbi országgyűlési képviselő választások alkalmával használt undok eszközökkel szemben is kiálltak a tűzpróbát, lelkesedve azon hazafias eszmékért, melyeknek a 48-as székelység szolgálatában áll, rangkülönbség nélkül sietnek tagjai lenni e körnek. De azt is hiszik, hogy Sz. Keresztur hazaszerető polgárai példáját a szekelyföld más községei, falvai is követni fogják s megalakítják a 48-as kört, vagy csatlakoznak hozzáknak.

Ideje már, szekely testvérek, hogy az erkölcsi romlottság e poshadt korában, az emberi méltóság megtagadása idejében, az ember legszentebb jogának, a véleményszabadság nyilvánításának várszerzők süllyedése napjaiban megmutassuk a szekely becsületet, mi, a kik büszkén nevezzük magunkat a hunok utódainak, Attila ivadékainak, mi, a kiknek ősei a régi szekelyek mind megannyi ragyogó példái voltak a tiszta, önzetlen hazaszeretnek. Föl tehát! Sorakozzunk az ősi szekelyek igazi ivadékai, a szekelyföld büszkeségei mellé, azok mellé az önzetlen hazafiak mellé, kikben valóban igazolva vannak a szent hazaszeretet egyik szent daloka Berzenyi Dániel ezen szavai:

„Csak sást nemzettek a sasok
Nem szül gyáva nyulat Nubia párdusza,
A kik még most is tudnak lelkesedni nemzetünk jövő boldogságáért, egy szebb jövőért, most, midőn nemtelen eszközök folytán távol vannak az országházától, megtagadva nem egytől, még olyantól is, kivel ők jót tettek, azok a férfiak, kiket az olyan politikai helyzetben levő nemzetnek, minő a magyar, pénzben is meg kellene venni (ha eladók volnának,

zött élünk: még mindég okunk van reá, hogy magyarságunkat ki kívánjuk biztosítani. Közéletünk oly mértékben akceptálta a világpolgáriás felfogást, hogy intelligens embert nem is tudunk képzelni idegen nyelvek ismerete nélkül, és sajátságos államjogi helyzetünk is szinte kényszerít e felfogásra.

Ily viszonyok közt valamivel nagyobb szerep vár a magyar színművészetre, mint — ha csak kis részben is — a léha szellemeskedés, vagy a fölmeztelen pikantéria kultusza. Fel kell ismerni a nemzeti szellem szükségét, és a már megtört helyes nyomon haladni előre. Szigligeti, Tóth Ede s többen a régi jelesek közül, néptünk egyszerű, romlatlan érzelmvilágát, faji jellegűnk nemes vonásait igyekeztek fejleszteni — s vajjon nem ez a magyar színműirodalom s színművészet legközvetlenebb feladata? . . Szeressük a szépet az idegenben is, de semmi szükségünk sincs a Clemenceau, a Pontbiquet, a Fanchon asszony leánya, a Toto és Tata, a Válás után-ok moráljára. Szükségünk van művészekre, a kik tehetségükkel érvényesülhessenek az igazi művészet nemes versenyében, de egészen nélkülözhetjük a felkapott divákat, kiknek kedvéért új és nem épen ártatlan modor honosodik meg a világot jelentő deszkákon.”

A helyes czélt kitűzött művészet persze nem lesz nagy bevételekre számító vállalat, melyet a nagy közönség izlése irányoz; ellenkézölög ez irányítja a nagy közönség izlését és kiemeli a kozmopolita felfogás s az ezzel együtt terjedő alacsonyabb művészi ér-

művészet jó messzire eltértek, amaz első és emez sem épen utolsó feladatától: a magyaros, a népies színműirodalomnak propagálásától. Eddig elmondhattuk, hogy az összes nemzetek népszínművei közül a magyar népszínmű mutatta leghebbebb a tiszta népjellemet, az egyszerű érzületet, s hogy e mellett belső igazság és morál tekintetében nem egyszer a valódi dráma nivójára emelkedett. Ujabbán más jelenséggel találkozunk. A magyaros, a népies irányt kultiváló színműirodalom nemcsak vesztett belső értékeiből, művészi becsübből, de háttérbe is szorította a kozmopolita jellegű modern irányt.

A kozmopolita felfogás az, a mitől teljesen izolálni kell magunkat politikában, irodalomban, művészetben egyaránt. Pedig a ki nem hunyja be készakarva szemét a jelen ségek előtt, s ismerni akarja közéletünk, politikai s irodalmi viszonyainak általános karakterét, bizony nem zárkozhatik el ama vélemény elől, — hogy a kozmopolita felfogás közéletünkben igenis tért foglalt. Mutatkozik a közéletben, nem idegen a művészetben; a politikáról ne beszéljünk itt.

E hazátlan, ez idegen felfogásnak térfoglalása a mi korunk egyik nagy hibája. S bár nálunk nemesak a korszellem hatása ez, hanem ama körülménynek is következménye, hogy számos mulasztásaink pótlásánál szinte reá voltunk utalva az idegen anyagi és szellemi javak seregére, — ez idegenséget teljesen kiktűszöböltni legelső, legvitalisabb érdekünk. Nagy igazságot foglal magában az a megjegyzés, hogy minden nagy nemzet épen abban birja nagyságának legerősebb biztosí-

tékát, hogy faji sajátágaiban nyujt táplálékot az egyetemes emberi tökéletesedésnek.

Nézzük a színpadot, és reá jövőnk, hogy nem árt egy kis sovinizmus. A fővárosi, de még a nagyobb arányában magyarosabb kolozsvári közönség előtt is, sőt elmondhatjuk, hogy mindenütt, a magyaros a népies irány nem oly kedvelt többé, mint előbb volt, úgy, hogy csakugyan igaznak kell elfogadnunk azt a megjegyzést, miszerint a népies színműelőadások s maga a népszínmű az utóbbi időkben teljesen lejárta magát. A népies színművek kultiválása alább szállott, de emelkedett színházaink műsorában az idegen szellemű, idegen erkölcsi színművek számaránya. A népszínműt mindinkább leszorítja az operette, a magyar drámának utját vágják a külföldi férczművek, s ezekkel bizony nemesak a magyar színműirodalom, de a közélet morálja is sajnosan lesz érdekelye. Ha a fővárosi színházak repertoírját figyelemmel kísérlük, igazolva láthatjuk ezt. A népszínház nem egy előadása bátran versenyre kelhet pikantéria dolgában a Herzmánn-orfeummal, a nemzetiben pedig még mindég nem telt le a francziának nevezett szellemeskedés léha korszaka. Kinek jutna eszébe Dumas, Daudet, Pailleron, Sardou ellen szólani, de a ki nem látva szívesebben Csiky, Kisfaludy darabjait színpadon a sikamlós idegen színművek helyett?

Ésre kell vennünk, hogy színműirodalmunk ugyancsak megéppant. A népies műfaj aláhanyatlására a leghozzáértőbbek panszkodnak legjobban; a nemzeti színháznak az írók nagy néha irnak darabokat. És

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1897 január 13.

Modern színpad.

Írta: Herczegh Béla.

Érdekes két memorandum jelent meg a mult napokban abból az alkalomból, hogy a főváros tanácsa a tulajdonát képező népszínháznak következő bérleti ciklusára pályázatot hirdetett. Mindkét emlékirat a fővárosi népszínházi bizottságnak szól, de tartalmuk, a melyben a magyar színművészet ügyével foglalkoznak, általános érdekekkel teszi.

Alig van színház Magyarországon, mely hatás tekintetében a fővárosi népszínházzal versenyezhetne. — Mig az Andrassy-utí nagy műintézet is óriási államsegéllyel és nem kevesebb anyagi és erkölcsi deficittel dolgozik, a népszínház közönséget teremtett magának, a mely feleslegessé teszi az anyagi segítyezést és érdeklődésével valódi kulturintézménnyé fejlesztette.

És épen e virágzó intézetnél tapasztalhatók legjobban azok a sajnálatos aberrációk, melyek egy idő óta mindig feltűnőbben jelentkeznek a magyar színpadon, s a melyeket helyes érzékűkkel észrevesznek a népszínház bérletének újabb pályázói is. Absztrahálva és általánosítva az aberrációkat, — megkapjuk egész színművészetünk, egész színműirodalmunk modern hibáit.

A népszínház és az egész magyar szin-

H I R D E T É S E K

Közgyűlési meghívó.

A „tordai kisegítő takarékpénztár részvénytársulat“

XXX. évi rendes közgyűlését

1897. évi január hó 24-én d. e. 9 órakor
a városi közgyűlési teremben tartja meg,
melyre a részvényes tagok tisztelettel meghívotnak.

Tárgysorozat: 35. (1—3)

- Igazgató választmány jelentése.
- Felügyelő választmány múlt évről jelentése; ennek alapján a mérleg megállapítása, a nyereség meghatározása s a felmentvény megadása.
- 4 igazgatósági tag megválasztása.
- Kilépés és halálozás folytán megüresedett napi-biztosi helyek betöltése.
- Közgyűlésről vezetett jegyzőkönyv hitelesítésére egy bizottság kiküldése.

Az alapszabályok 22. §-a szerint; a közgyűlésen csak igazoló jeggyel vehetni részt, mely a törzsbetétéről szóló okmány előmutatására folyó évi január hó 22-én és 23-án délután 5 óráig az intézet helyiségében szolgáltatják ki.

Kelt Tordán, 1897. évi január hó 11-én.

Az igazgatóság.

1895-beli

RÁCZÜRMOS,

vörös-bor és fekete szőlőből készült,

tehát oly sötét színű, hogy kétszer annyi fehér borral összevegyítve még mindig szép vörös marad.

Kapható:

Caspari Fr.-nél
Medgyesen. 24. (2—3)

Alapított 1855-ben.

MÜLLER GYULA

ELSŐ ERDÉLYI LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB MINŐSÉGŰ

KEFE- ÉS ECSET-GYÁRA,

Kolozsavart, Jókai-utca (belső) 14. sz. alatt.

Van szerencsém a nagyérd. helybeli és vidéki közönség becses figyelmébe ajánlani

GYÁRTMÁNYAIMAT.

melyek minőség, jószág és az árak tekintetében a külföldi gyártmányokat fölmúlják és a melyek több országos és iparkiallításokon érdem érmekkel lettek kitüntetve.

A szék felelőv. 1 országos kiállításán 1879. évi díjnyeréssel lett kitüntetve.

A Szolnok-Doboka megyei gazdasági egyet. tornán, állat és iparkiallításán 1887. évi díjnyeréssel lett kitüntetve.

A budapesti országos kiállításán 1885. évi díjnyeréssel lett kitüntetve.

Az 1896. évi ezredéves országos kiállításán „Milleniumi nagy érdemmel“ lett kitüntetve.

Nagy raktárt tartok minden szakmába vágó cikkekben a legfinomabbtól a legegyszerűbbig.

Elvállalok mindennemű gépképek javítását, avagy ujjá készítését.

A legjobb romániai sertésből készítek továbbá parket fénykeféket, festő- (Steinpenlik), mesző- és kendertisztító-, fedő- festő ecseteket, fodrász gömbkeféket, ruha-, haj- és barsonykeféket mindezeket felelősség mellett, tiszta sertésből.

720. (25—x)

Kívánatra árjegyzéket azonnal küldök.

Szolnok-Dobokamegyében,

a u.-iklődi vasúti állomástól fél órányira,

1000 hold

szántó, kaszáló, legelő,

ebből

160 hold lóherrel, 100 hold buza-vetéssel,

haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni:

Kolozsavart a tulajdonossal, főtér 18. sz. a. (az emeleten.)

(Utánnymás nem díjazatik.)

962. (4—6)

Legújabb

FARSANGI CZIKKEK

— megérkeztek —

FOGEL ANTAL

divatárú házába,

Kolozsavart, főtér 12. sz. alatt.

914. (12—x)

Nincs többé szükség vegyi festészetre!

Mindenki otthon festhet minden színben és árnyalatban ruhát és fehérneműt tíz perc alatt.

Korszakalkotó találmány 500% megtakarítással.

MAYPOLE SOAP

angol festő szappan.

Legújabb találmány házi festésre. Fest minden színben és árnyalatban.

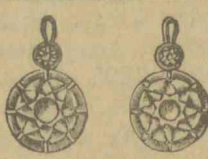
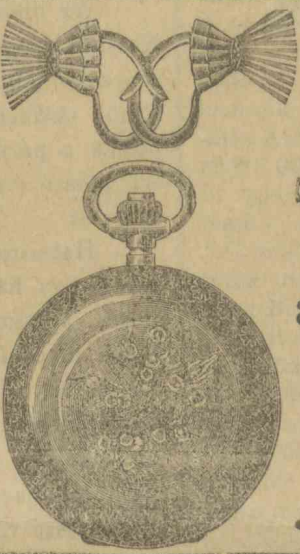
Tizenöt perc alatt mindenki egy kevés forró vízzel és ezzel az angol festő szappannal ruhát, bluzt, függönyt, zsebkendőt, selyem- és czéma-kesztyűt, inget, harisnyát, gallért, selyem szöveteket, szalagot, csipkét atlaszt, bársonyt, strucc-tollat, hánckalapokat stb. megfesthet. A festés színtartó és el nem fakul. Minden ruhát újjá és moderné varázsol. Méregmentes és a szövetet nem rontja. Egy darab ára 40 kr. (Fekete 50 kr.) s ezzel egy női blouze megfesthető. Minden darabhoz használati utasítás van mellékelve.

SZABADALMAZOTT AZ EGÉSZ VILÁGON.

The Maypole Company Limited, London. — Vezérigazgató: Budapest, Balvány-utca 5. — Főraktár: MÉRTEI TESTVÉREK Budapest, Váci-körút.

Kolozsavart kapható: Jeszenszky Ferencz-nél.

20. (2—3)

SÁRGA JÁNOS

ÉKSZER- ÉS ÓRA-ÜZLETÉBEN

KOLOZSAVART, HID-UTCA 11. SZÁM ALATT.

Előnyös ár mellett, nagy választékban és izléses kivitelben raktáron vannak:

arany- és drága-kő ékszerek, ezüstneműk,

arany láncok, jegy-gyűrűk, schweitz arany-, ezüst-, fali-, inga- stb. órák,

Antique ezüstneműk és órák.

Ékszerek, arany-, ezüstneműk teljes értékben megvételnek vagy becséreltetnek.

Javítások pontosan.

Becsés partfogást kérve tisztelettel SÁRGA JÁNOS.

822. (18—100)

HAZTARTÁSOKNAK!!

STRAUSZ-féle

csász. és kir. szabadalmazott, több kiállításán kitüntetett

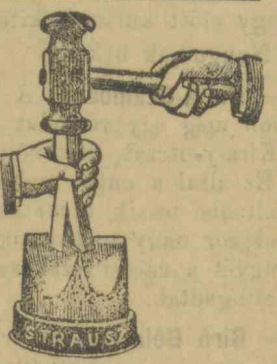
zajtalan faapritó-gép,

háztartásoknak, mely bárhol az emeleten, meg a szobákban is az asztalon faapritáshoz használható, bérmentve, bárhova küldve

2 frtért kapható

STRAUSZ SÁNDORNÁL

Budapest, VII., Károly-körút 9.

(136. —x)

AZONNAL ELADÓ

Brassó városától 15 perc távolságban, vasúti állomás (2 perc), jó országút mellett,

59 katasztrális hold

tagosított első osztályu kaszáló, szántó

és ahhoz tartozó téglából épült, cseréppel fedett 2 úri lakrészszel és gazdasági épületekkel; ugyanahhoz tartozó 2 emeletes raktár egy 61 vastag fallal, 14 61 hosszú quadratban; egy 18 és egy 14 lóerejű ványoló vizimalom kütető karban, különösen iparvállalatra nagyon alkalmas.

Értekezhetni: Dossios Naum Testvérek Oláh-Tordos, u. p. Maros-Ujvár.

34. (1—4)